

STS de 25 de juny de 2014, recurs 1885/2013

Aplicació del principi de "condició més beneficiosa" al personal laboral al servei de les administracions públiques (accés al text de la sentència)

Uns treballadors prestaven serveis en règim laboral en una Comunitat autònoma. En el seu conveni col·lectiu **se'ls hi reconeixia un complement en espècie d'un àpat per dia** per aquells que prestessin serveis en centres en què existís mitja pensió o residència, sempre que la seva jornada coincidís amb el dinar o el sopar.

El 2003 es va produir la transferència d'aquest personal a un Cabildo insular, signant-se a l'efecte, entre el Cabildo i les organitzacions sindicals més representatives, un Acord d'equiparació salarial i homologació del personal laboral. Segons l'Acord, **s'havia de procedir a l'adequació dels conceptes retributius als existents en el conveni col·lectiu del Cabildo, el qual no contemplava l'esmentat complement.** Malgrat això, **aquest personal laboral el va seguir percebent fins 2008**, quan es va dictar una instrucció que el va suprimir.

Els recurrents **reclamen el manteniment del complement com a "condició més beneficiosa"** (art. 3.1.c ET). **El TS els hi dóna la raó**, d'acord amb el següent:

- La condició més beneficiosa es una institució de Dret laboral mitjançant la qual un treballador, en una relació laboral, **gaudeix d'una condició atorgada per l'ocupador per sobre de les exigències legals o convencionals.** L'origen és sempre la voluntat de les parts, podent ser l'acord tant exprés com tàcit. La seva existència es demostra per la permanència continuada en el temps.
- En el present cas, **la persistència en la conducta de l'ocupador (5 anys), el nombre de treballadors que gaudien del complement (més de 20), la freqüència (2 vegades al dia) i la notorietat (davant d'usuaris, companys de treball, etc.) descarten que simplement es tracti d'una mera liberalitat o tolerància, o bé d'un error.** Això suposa la impossibilitat de supressió unilateral de la condició per part de l'empresari. Igualment, recorda que **com a conseqüència de l'art. 44 ET, el nou empresari queda subrogat en els drets i obligacions laborals i de Seguretat Social de l'anterior.**

Cal destacar el vot particular contingut en la sentència, completament discrepant amb la decisió, que sosté el següent:

- **Per a l'Administració** la jurisprudència havia afegit **un requisit més per al sorgiment de la condició més beneficiosa: que s'hagués establert per l'òrgan amb competència per a determinar-ho.** No troba en el supòsit sotmès al Tribunal el compliment d'aquest requisit, ja que fins i tot es va abolir el complement en l'Acord d'equiparació i homologació.
- Malgrat admetre que el reconeixement de la condició pot ser tàcit, resulta **que cap Autoritat del Cabildo amb poders per a obligar va reconèixer el dret**, ni va tenir coneixement del seu exercici.
- Quan es tracta d'administracions públiques, **el principi de legalitat es qualifica amb l'afegit dels específics principis de competència, d'igualtat i pressupostari, àmpliament conculcats** quan s'accepta la facultat generadora d'un complement a qui no la té.